

mærksom paa, at der] fra Københavns Kommunalbestyrelse foreligger et Andragende, et meget udpræget Ønske om at faa en Grundværdistigningsskat indført for København. Der foreligger ikke blot et Andragende om dette Princip: Gennemførelse, men et omhyggeligt udarbejdet Lovforslag desangaaende, og jeg maa maaske benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Indenrigsminister, om der i Ministeriet er gjort Forarbejder i Retning af at faa dette fra Københavns Kommunalbestyrelse foreliggende Lovforslag indbragt her i Tinget. Man vilde i Københavns Kommunalbestyrelse sætte megen Pris paa, om det snart kunde komme til Behandling her i Tinget. Det viser sig nemlig her i denne som sikkert i alle Kommuner — og det bliver formentlig alle kommunale Mænd mere og mere paa det rene med —, at alene paa den personlige Indkomstskat kan en Kommunes Økonomi vanskeligt baseres. Der maa mere til, og medens man i tidligere Tider egentlig ikke var særlig stemt for Grundskatterne — der var en Tid, hvor mange egentlig ønskede at komme bort fra dem, og der var en stigende Stemning derfor —, tror jeg, at der i den sidste halve Snæs Aar er sket en Strømkæntring, at man mere og mere baade i Stat og i Kommune erkender Grundskatternes Betydning. Der kan tvistes om deres bedste Form. Jeg tror, at man paa adskillige Omraader mere og mere vil nærme sig til en Grundværdiskat, at Ejendomsskylden trænger til Ændringer i denne Retning. Men for selve Princippet: Grundskatternes Betydning og Nytte, ikke mindst for det kommunale Liv, er der sikkert en voksende Stemning fra alle Sider, og navnlig hos alle, der gør praktiske Erfaringer i det kommunale Liv. Jeg kan for saa vidt være enig med det ærede Medlem fra Rønne (Maegaard), som det maaske kunde have sine Betæneligheder ganske ensidigt at indføre en Grundværdiskat paa Frederiksberg, naar noget lignende ikke fandt Sted i København, men der er en anden Vej at gaa, nemlig at overveje Spørgsmaalet om at indføre en Grundværdistigningsafgift baade for Frederiksberg og for København, og jeg kunde meget anbefale det kommende Udvalg — hvis der, hvad jeg formoder og gerne vil have, fordi der her er saa mange vanskelige Spørgsmaal baade af principiel Betydning og af detailleret Art, nedsættes et Udvalg til at overveje denne Sag — da at overveje det Spørgsmaal, jeg her nævner. Saa bliver der ikke Tale om Gennemførelse af en

Grundværdiskat for en enkelt Kommune i den Forstand, hvori det ærede Medlem fra Rønne omtalte det, men for to Kommuner, for Landets Hovedstad, for en samlet og ganske betydelig Del af Landets Befolkning og under ganske særlige Forhold, hvor netop Grundværdistigningsafgiften er i høj Grad paakrævet. Her i Hovedstaden, hvor Ejendomsværdierne vokser saa overordentlig stærkt, ikke paa Grund af den enkeltes Arbejde, Dygtighed eller Driftighed, men paa Grund af en Række almindelige Samfundsforanstaltninger dels fra Statens, dels fra Kommunens Side, og desuden ved hele den arbejdende Befolknings Energi, vil det være særdeles formaalstjenligt at prøve, hvordan en Grundværdistigningsafgift vil virke i Praxis. Jeg tror, den vil virke overordentlig heldigt. Der foreligger, som sagt, et meget omhyggeligt, udførligt, i alle Enkeltheder nøje gennemtænkt og gennearbejdet Forslag fra Københavns Kommunalbestyrelse om at faa indført en Grundværdistigningsafgift i København som et supplerende Led i vor øvrige Skatteordning. Med disse Bemærkninger vil jeg gerne anbefale disse Spørgsmaal og altsaa ikke mindst de Spørgsmaal, som ogsaa det ærede Medlem fra Rønne rørte ved, Forholdet mellem Københavns og Frederiksberg Kommuner, til omhyggelig Overvejelse i et eventuelt Udvalg.

Keiser-Nielsen: Det kan ikke nægtes, at naar man i Anledning af dette Lovforslag prøver paa at sætte sig nærmere ind i de Skatteforhold, der for Øjeblikket hersker paa Frederiksberg med Hensyn til fast Grundskat, faar man Indtrykket af noget uhyre gammeldags og overlevet. Den Ordning, man har derude, stammer fra 1857. Som før omtalt, foretoges der en Klassificering af Jorden i 3 Klasser. Den Jord, der benyttes til Agerbrug og Græs-jord beregnes til 1200 Kr. pr. Td. Land, den, der benyttes til Havebrug, til 2400 Kr. Td. Land, og den, der benyttes til Handelsbrug, særlig til Tømmerpladser og Forlystelsessteder, til 9—10,000 Kr. pr. Td. Land. For at finde de saakaldte Grundtakstportioner, hvorefter Skatten ansættes, foretages der en Udregning, der er af en saadan Art, at man faar Værdien af bebyggede Grunde frem ved til Bygningens Assuranceværdi at gøre et Tillæg af indtil $\frac{1}{10}$ af Assuranceværdien. Hele denne Ordning vil, som det jo ogsaa har vist sig, føre til, at de meget dyre Grunde faar en forholdsvis langt mindre Skat end de billigere.